

ARRECLAR O DESARRECLAT

Havia una vegada entre el cel i les estrelles viuen unes fades que son la consciència de les persones i les ajuden a portar un camí millor

Entre les fades tenim una especial Ariel te 75 anys va ser portada al cel per accident de cotxe fa vint anys

-Ariel tens una nova missió diu la jefa de les fades

-De que es tracta?

-Tens que ajudar a....

-Això és per mi no existeix millor fada per aquest cas diu ella remenant un parell de vegades la vareta

La gran fada la va mirar amb cara d'enfadada

-Perdó, que tinc que fer?, pregunta Ariel desconcertada

-T'ho anava adir ara abans que m'interrompessis si la fastidies estàs despatxada!!

Ariel va baixar a la terra i va entrar a una casa per la finestra –
CRRRAAAAAAAAAAASSSSSSSSSSSSSSSS, s'escoltava dins

-Qui hi ha ? Preg1111ta 1111 noi de 12 anys despertant-se de cop

-Hola espero no haver-me equivoca! ets Bruno veritat

El noi va assentir amb el seu cap tenia el cabell castany llarg y llis despentinat

-Tranquil jo arreglo aquest gerro

-Qui ets tu? Pregunta el noi una mica preocupat!

-Sóc la fada Ariel

-Què vols de mi ?

-Jo em dedico a arreglar o desarreglar

-Molt bé si neteges els vidres de la finestra y la gerra no diré res a ningú

-No em refereixo a això

-Que tinc que veure jo amb les bruixes soc com Harry Potter o alguna cosa així?

-No sóc una bruixa soc una fada des de la mort de tu Candy estàs molt diferent passes de tots i de tots no ets el mateix a això em refereixo

-Jo no tinc res per arreglar 1111 moment coneixes a Candy?

-Es clar es una bruixeta molt maca te a tres o quatre bruixots darrera d'ella

-Mamaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaaa!!!!!!!

-No diguis res a la teva mare també se coses de ella es van conèixer a la fira de agost del 75

-Això t'ho ha dit Candy

-No ho sé perquè ho veig tot veig el teu comportament d'abans i el d'ara i el comportament de l'actual Bruno García fa por i no li arriba a les sabates al Bruno García de veritat se perquè lo veig tot el teu comportament d'abans i l'actual pensa en lo que et dic i si vols la meva ajuda tens que dir Arialeta la fadeta bona nit Bru

-Espera com saps que me agrada que em diguin Bru?
-Encara que tu no ho sàpigues les fades som la consciència de cada un tots en tenim una fins que ens morim i quan ens morim som la consciència dels que no tenen el meu cas ets tu
-Si tothom te una fada perquè no Candy en lloc de una bruixa poca traca?
-Ella acaba de arribar no esta preparada
-I com has entrat tu tampoc va comentar Bruno amb s'avidaria
-Això es diferent estava tot fosc
-Molt be això ja esta diu Ariel col·locant la garra al sen lloc remenant la vareta un parell de vegades després per la mateixa manera que va entrar va sortir
-Són les dues de la matinada això a sigut un mal son d'aquí a tres hores em tomaré a despertar i res haurà passat
Tornaré a dormir avui comencen les classes
Tres hores mes tard Bruno es va vestir amb una samarreta verda i pantalons jeans blaus sabates All Stars verdes
El seu cabell fosc i llis està cobert d'una gorra gris va remullar els seus ulls color mel i la seva cara sense pigues
Va baixar a esmorzar on estaven Miguel el banquer mes famós de la ciutat és el pare de Bruno té els ulls i el cabell com ell té 40 anys
Clara és mestressa de casa té 40 anys el cabell color sol i els ulls blaus
I Clara la filla té el cabell i els ulls de la mare té deu anys
-Hola carola deia el noi
-Bru des de fa temps que no saludaves així
-Ho sé pare des de....
-Si des d'aquell dia
-És bona senyal és possible que tornis a ser aquell noi que es preocupa per els demés i no es fica en problemes diu Clara bevent una mica de suc
-Ja està la barrufeta ficant-se on no la criden Diu Bruno bevent suc de taronja
Per dintre sentia unes veus una mica molestes
Es va mirar al mirall
-Ho veus això és lo que tens que arreglar va dir Ariel
-AAAAAAhhhhhhhhhhhh!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! Pensava que eres un mal son
-Jo no jugo amb aquestes coses no com altres persones
-Estàs parlant de mi bruixa del nassos?
-Un respecte jovenet et puc convertir en granota
-Ja ja ja això no m'ho crec si m'has de convertir en alguna cosa que sigui en futbolista
-Vinga nois hora d'anar a la escola diu el pare somrient
-Ens portes o anem en bus?
-Clara són sis carrers podeu anar a peu
-Vinga a gastar sabates Diu Bruno somrient
Els nens van donar uns petos als seus pares y van sortir per la porta Bruno va agafar el seu patinet
-Bru em portes?

-Sommm'hiiii, va dir el noi molt feliç
Clara reia sense parar
En deu minuts van arribar a l'escola
-Ens veiem al pati, diu ella
-A la escola viu la teva vida va dir el noi acariciant els cabells de la seva germana Bruno va entrar a classe els nois llegien llibres de l'any passat
-Opaaaaa! *Sorry*, me equivocat de classe i he entrat a la biblioteca comenta Bruno somrient
-Tots van riure amb ell
-Tranquil ets Bruno veritat??
-Si soc mateix va dir el noi somrient
-Tenim dades de l'altra escola ets un noi simpàtic, divertit amb ganes de aprendre i estudiar una mica trapella
-Qui no ho és a la meva edat?
-Tens raó. Mira, seu amb la Bàrbara a la tercera fila a la dreta
Bàrbara pentinava el seu cabell llarg fosc i va mirar a Pau amb els seus ulls color mel
-Hola soc Bàrbara però em diuen Barbie
-Hola soc Bruno però m'agrada que em diguin Bru
Dues hores més tard
-Hola Bru et presento la Maribel, diu la Clara
-Molt de gust senyoreta, diu Bruno donant un petó a la ma de Maribel i fent una ganyota a la seva germana
-Qui ets tu?
-És la Clara la meva germana, diu el noi
-Mira nena a casa Bruno és teu però aquí a l'escola és meu, diu Bàrbara donant un petó a la galta
Clara va marxar plorant
-Espera Clara
-Ja li diràs més tard Pau
-Espera un moment Bàrbara una cosa és que siguem companys de taula i l'altra és que tractis malament a la meva germana
En aquell moment el seu mal de cap era més tranquil
-Ah ja entenc per on va tot
-Bru on vas?
-Vaig un moment al servei
-T'espero aquí estimat diu Bàrbara
-Ah entenc el teu joc quan creus que faig una cosa dolenta em dones cops al cap per advertir-me
-Et tinc que prevenir d'aquesta nena és molt dolenta diu la fada
-Ho sé pobre Clara
-Mira't, porto vuit hores sent la teva fada i estàs canviat
-Si és veritat però abans una cosa com saps tant de mi t'ho diu la Candy?
-Tinc una bona font d'informació
El noi va guinyar un ull a la fada i va anar al jardí de l'escola
-Bru, estava preocupada

-Un moment frena el carro nena ja sé de quina pasta estàs feta
-De carn i ossos com tots
-Sí però ets mala onda i no vull que et fiquis ni que li parlis així a la meva germaneta ara al tornar a classe li diré a la senyora Hollister que en canviï el lloc on seure
Un noi i una noia van aplaudir
-Per fi un li para els peus a aquesta bruixa, diu
Lucas Lucas té el cabell castany i els ulls color mel té 12 anys
-Merci, i tu ets?
-Hola sóc Lucas
-Jo sóc Pati la seva parella, diu la noia que pentinava el seu cabell fosc amb dues trenes els seus ulls mel miraven a Lucas
-Molt de gust sóc en Bruno m'agrada que em dignin Bru
Bruno va mirar a una noia tenia el cabell fosc llarg i llis els seus ulls mel observaven a ell Vestia amb una brusa vermella i una faldilla a quadres té 13 anys
Lucas amb una samarreta blanca i texans blaus i sabates verdes All Stars
I Pati amb un vestit blanc
- No t'ho aconsello aquell noi fort que la acompanya és el seu noi Raul va dir Pati
-Ara sé que tinc que fer pensa el noi
A les set de la tarda a l'escola de música de cinc carrers mes avall de casa de Bruno
-Hola noi nou comenta la noia somrient amb un llibre de partitures de piano a la ma
-Hola sé qui ets anem a la mateixa escola, diu el noi amb una guitarra a la mà
-La guitarra deu ser molt difícil
-No tant com el piano, diu ell
-Quan vulguis fem un duo i t'ho demostraré, comenta la noia somrient
-Quan vulguis

-Hola, comenta un noi
-Hola amor ens veiem a l'escola jovenet diu ella somrient
Al dia següent Bruno vestia amb la roba del dia anterior
En arribar a l'escola va deixar a Clara amb Maribel
-Bon dia senyoreta va dir el noi donant un petó a la ma de Maribel
-El teu germà es molt educat va dir Maribel a Clara
-Si ell és així, portava tres mesos que no es podia parlar amb ell ara de cop i volta torna a ser el de sempre diu Clara somrient
-Són els nois com el teu germà els que em fan desitjar ser anys més gran va dir Maribel somiant Bruno es va reunir amb la Pati
De lluny va veure a la noia d'ahir estava sola sense la seva parella
El noi va agafar impuls del seu patinet i va anar cap a ella però de cop i volta
-Hola maca va dir el noi fort i musculós
-Hola maco va dir ella
-Volies alguna cosa noi desconegut?
-No res, he perdut els frens del patinet oh sento, diu tartamudejant
-Una cosa no m'agrada com mires a la meva noia d'acord nano?
-Tranquil Raul deixa'l viure té una bonica cara i uns ulls ull tendres a més tenim que fer un duo musical

- Wendy si no li deixo les coses clares no ens deixarà en pau
-Com et dius? Pregunta ella somrient
-Bru Bru Bruno
-Molt bé Bru Bru Bruno encantat, diu
Raul Després d' això es van allunyar
d'ell
Wendy es va girar d'esquenes i li va guinyar un ull
-Estàs bé Bru? Pregunta Patty
-Sí, estic sencer diu el noi somrient
-T'agrada Winnie? No m'estanya és maquíssima va dir ella
-Winnie?
-Si ella es diu Wendy, li agrada que la diguin Winnie només aquell salvatge li diu
Wendy no li agraden les abreviatures
-Són parella?
Pati va assentir tristement va anar cap a classe
Al sortir de classe per la tarda
-Per què li somrius? pregunta Raul
-M'agrada ser amable diu ella
-Així no ens deixarà en pau no m'estranya que sigui tan amable amb tu coqueteges
massa amb ells
-Tu li dius coquetejar però jo li dic ser amable amb els demés
Raul va intentar pegar a Winnie per sort el director el va veure i el va parar a temps Winnie va
sortir corrent carrer avall
-Senyor Garcia no es fiqui amb això estem fora de l'escola
El director va entrar a Raul a cops cap a l'escola
-Ja li va pegar unes quantes vegades, diu Pati a Bruno
-Què li ha passat a Lucky? Pregunta Bruno
-Avui tenia metge m'ho va dir ahir per whatssap
-Ja el veurem demà
- Baixes o esperes a que Raul surti i et maseguí viu?, va preguntar ella somrient
-Tinc que esperar a la meva germana
-Hola Bru, diu ella sortint de l'escola
El pare de Pati va aparcar el cotxe
-Hola reina esperem a Lucas? pregunta ella somrient
-Hola papi no avui no ha vingut fins demà Bru diu ella somrient
De cop i volta
-Ehhhh tuuuuuu !!!!! va dir Raul sortint de l'escola
-Vinga Clara tenim que sortir
Raul corria fins a la porta de sortida
-Què tens amb la meva noia? pregunta ell agafant a Clara
Però va ser massa tard van poder escapar a temps
_liuuuuuuujjjjuuuuu va cridar Clara
-Ja t'agafaré demà, diu Raul interiorment
A dos carrers de la escola
-Bé, ja no ens agafaré, diu el noi baixant del patinet
-Bru estàs bé?

-Si Winnie totalment bé, diu el nen
La nena va començar a riure
-Com m'has dit?
-Perdona Clara estava pensant en una altra cosa
-Altre cosa o altre persona?
-Vinga anem que tinc que anar al dentista
-Si vols ja vaig jo, comenta ella
-No fa falta la tinc d'aquí una hora
-Qui es Winnie? va preguntar ella amb curiositat
-Una noia de la escola la noia d'aquest salvatge que ens perseguia
Mentre arribaven a casa li explicava tot a Clara
-Ves per ella Bru sembla que aquesta noia misteriosa t'agrada
-Què faig discutint la meva situació amorosa amb una nena de deu anys?, pensa Bruno
A la mitja hora va arribar al dentista
-Carla nombrava la infermera
Una nena rossa de set anys va entrar acompanyada de la seva mare
-Bona tarda senyoreta, estic a la llista? Sóc Bruno
-Un moment. Bruno, Bruno... si aquí estàs. Falta mitja hora
-Merci, va dir el noi somrient i seient en un sofà i revisant un còmic que acabava de comprar
-De res cavaller, va dir ella
- Wendy? Pregunta una infermera
A l'escoltar aquell nom a Bruno li van venir unes pessigolles per el cos
De copi volta
-Hola noi d'ulls macos i bonic somriure va dir una noia sentant-se al costat de Bruno
-Què vols de mi Winnie? Vaig a l'escola et veig a la escola de musica et trobo al dentista i et tomo a trobar a més ahi vas aparèixer en els meus somnis em vols deixar viure tranquil ? Ja sé que sóc maco però es que...
Ella va fer un delicat riure
-Com saps que m'agrada que em diguin Winnie?
-M'ho va dir Pati, va dir somrient
-Molt maca aquesta noia
-Si però està ocupada per un amic i això per mi és sagrat
-A més de tenir un bonic somriure i uns ulls macos ets un bon amic, et dius Bru Bru Bruno veritat?
-Bruno, els meus amics em diuen Bru. No sé que fas amb un salvatge que tens com parella si no fos per el director t'hauria donat una de les dolentes
-Els meus pares tampoc ho entenen els meus amics tampoc ni tan sols jo però és l'únic noi que li agrado
-Això no ho saps a lo millor.....
-Per què? No puc ser amable i somriure als meus amics això no és coquetejar
-No, per res, va dir Bruno somrient
De cop i volta va sortir la Carla de la consulta
-T'has portat molt bé joveneta va dir la dentista acariciant les tresses de Carla

-Wendy

-Bruno m'acompanyes? Aquestes coses sempre em donen por i necessito una mà amiga per no pensar això

-És clar va dir Bruno somrient i posant-se de peu

-Hola Winnie estàs molt maca aquesta tarda va dir la dentista

-Gracies diu ella somrient

-No em presentes el teu nou amic?

-Hola doctora, sóc en Bruno, Bru per els amics. Em toca d'aquí a tres pacients

-Ah. Sí, aquí estàs. Ets el meu últim pacient. Dic eres perquè ja que has entrat amb ella us atenc als dos a la vegada

Bruno va seure a un dels tamborets

-Parla'm una mica de tu. Què t'agrada fer?, diu la nena somrient

-M'agrada llegir, el cinema, la música, és més, vaig a classe de guitarra però això no és un secret almenys per tu encara tenim que fer un duet

La nena i la dentista van riure

-Winnie en Bruno li dona mil voltes al descarat que tens com parella és educat i més maco. Ja estàs preparada o tens tot perfecte com sempre, diu la doctora

-Per això no fa falta inspeccionar tant. Només veure el somriure que té. I no sé si li dono mil voltes a aquell delinqüent però unes tres-centes porto contades, diu el noi girant al tamboret

Tots dos van riure

- Winnie t'ha sortit un admirador molt maco i molt mono per cert

-Doctora Hollister ja sap que tinc parella, diu Winnie amb les galtes vermelles

-Winnie fes-me cas, encaixes més amb el Bruno et fa posar les galtes colorades en Raul no fa aquest efecte

Bruno va ajudar a Winnie a aixecar-se

-Tu també tens un maco somriure Bru, va dir Winnie

-Tu també ho tens tot correcte jovenet, menys un tros de carn entre les dents, diu la doctora somrient

-Ja ho sé em rento les dents tres vegades al dia va dir el noi posant les sabates All Stars al terra

-Qui és el següent?, pregunta Winnie

-A veure, el següent és Tom, comenta Bruno

-Tom Sowyer no eh Tom Garcia, comenta Winnie somrient

Tom es va aixecar

-Si vols esperem i anem a prendre alguna cosa, diu Tom a Winnie

-Has de menjar més sopa nano, diu Bruno somrient

Els nois van baixar al carrer

El noi li va donar un petó a la galta a Winnie

A ela se li van posar les galtes vermelles

-T'ho devia va dir el noi somrient

-Ha sigut una tarda genial va dir ella somrient

-Tom és un nen però que et sembla prendre un refresc amb mi perquè et donis compte de que a Raul no és l'únic noi que li agrades?

- Quan vulguis serà difícil deixar a Raul de costat
- Ho veus ara per què jo no?
- Ara?
- Per què no?, pregunta el noi
- Crec que és una bogeria
- Una bogeria que funcionaria, va dir en Bruno somrient i ballant
- Tens raó anem diu ella agafant la ma del noi
- Anem al cafè de la meva mare és aquell d'allà
- La teva mare té un cafè?
- No, només és cambrera
- La meva també treballa aquí com cambrera, diu ella somrient
- Bruno i Winnie, què tal la nova escola?
- Hola Lidia, tot perfecte van comentar els nois
- Lidia va aixecar la mirada cap a Wendy
- Ja veig, diu ella
- Hola Bru comenta la seva mare mirant a Winnie
- Van aguantar uns segons callats
- Estàs molt ben acompanyat diu la mare somrient al seu fill
- Winnnniiiiiee!, va exclamar Candy en veure a Winnie amb ell
- Hola mare, et presento a Bruno
- És el teu fill? M'encanta per Winnie, diu Candy a Clara
- Clara va donar un petó a la galta dels nois. Candy van fer lo mateix
- Ens sentarem allà al fons. Ens podeu servir dos refrescs de cola?, va preguntar ella
- I dos tossos de pastís de poma, va afegir Bruno somrient
- Per ser vosaltres, esteu convidats, diu Lidia
- Merci per acompanyar-me. Raul tenia que haver-ho fet però tenia que arreglar la seva moto
- Clara i Candy van servir als nois
- El pastís de poma amb molta canyella, van dir elles
- Què estúpid en Raul, tenir una noia com tu i no fer li cas, va dir Bruno acariciant la mà de Winnie
- Hem tingut dos anys meravellosos però des de juliol està molt canviat, em té molt oblidada
- Jo no faria això
- Tu ets un àngel Bru, llàstima que tinc a Raul diu ella acariciant delicadament la ma del noi

- Problemes! diu Candy
- Priscila! La meva millor amiga!, comenta ella
- De cop i volta a Winnie se li van posar els ulls vermells
- I amb en Raul, la teva parella!
- Priscila, què fas amb el Raul?, pregunta la noia alterada
- Tard o d'hora t'hauries donat compte, per cert que fas aquí i no al dentista?
- Ja, i tu arreglant la moto!
- Ostres, no li havies dit res?, va preguntat Priscila desconcertada
- Que fas tu amb la meva noia? Creia que t'havia deixat les coses clares!, cridà Raul
- T'equivoques Raul, jo ja no sóc la teva noia
- Com que no?
- Així són les coses i així te les he explica!, diu Bruno
- Y ella què?, preguntà Candy
- No es fiqui on no la demanen. Vostè ha fet tot l'ho possible perquè Wendy i jo trequessim
- Aquí sí que em criden. Winnie tenia hora al dentista i tu no la vas acompanyar, per sort estava Bruno
- Molt bé, a més la seva mare te tota la raó i es pot ficar, diu Bruno
- Ja ja ja! Quina vergonya tan gran, i li fa por el dentista!
- Priscila, per què no em vas dir res?
- Mira Winnie, jo no vull que això es posi al mig de nosaltres
- Doncs es posarà perquè trençaré amb aquest porc, tot per tu
- Gràcies Wendy, sabia que ho entendries però no cal que tranquillem la nostra amistat, diu Raul
- Ara sóc jo el que et prohibeix apropar-te a ella
- Estàs pesadet eh nano, ves a jugar a la pilota, diu Raul amb sarcasme
- No m'agrada el futbol
- A la consola o lo que facis a les estones lliures però deixa de tocar els nassos i de ficar-te on no et demanen
- Aquí si em criden lo mateix que a la seva mare, ella necessitava una mà amiga al dentista a mes des de fa un parell de dies m'agrada la Winnie però tu la tens, l'enganyes i la tractes malament
- Winnie li va donar un petó a la galta
- Tomem a la taula?, preguntà Winnie a Bruno
- Què covards!, va comentar Raul
- Prefereixo ser un covard a ser un imbècil que trenca amb la noia més maca de l'escola. Ara estem junts i sóc jo el que et prohibeix apropar-te, tocar-la o pegar-la
- A mi, ja veus! Estic amb aquesta galeta de xocolata!, diu Raul
- Quan et veig només penso una cosa: Raul creu que és Déu però no així que fora de la meva vida no es broma és veritat si em dones o sabràs

-Una bogeria que et curaria, comenta Bruno tirant un refresc sobre el cap de Raul

-Ni jo ho hauria fet millor!, diu Candy donant un petó a Winnie

-H sento Lidia, no volia que acabés així

-Sense problemes Bruno. Us estava molestant, va comentar Lidia

-Mami vaig a acompanyar a Winnie a casa

-Encantada Winnie, espero veure't sovint

Les mares es van acomiadar d'ells

-M'encanta, és maquíssim, diu Candy a Winnie

-Clara, el teu fill és adorable, comenta Candy somrient

-És el noi que necessitava Winnie, va dir Clara

Mentrestant, al carrer

-La música d'ara és una porqueria, diu el noi

-És veritat, és millor la musica dels 80, 90 i 2000. En el 2010 va canviar tot per fer soroll o cançons picants, no les suporto!, diu ella

-Els meus pares en el cotxe tenen una súper col·lecció de música 80 i 90, i una mica del 2.000 perquè és l'any que vaig néixer. Si tinc que decidir em quedo amb La Guardia i Los Secretos

-No comparem *El taxi* amb *La Calle del Olvido* si us plau. Si Enrique Urquijo aixequés el cap i observés en que s'ha convertit el món musical

-Encara tenim a Alvaro Urquijo, comenta Bruno

-Tens raó, diu ella

-I al cine passa el mateix, ara tot és sexe, bombes i renakes dolents. L'altre dia vaig anar amb la família a veure *Cazafantasmas* i, uf, quin fàstic! Res a veure amb els de veritat, diu el noi

-Jo no la vull veure se que em decepcionarà sóc una fanàtica de *Cazafantasmas* en veritat de tot el cinema dels 80. Per sort els meus pares ens posen a la meva germana i a mi pel·lícules i música dels 80 així estem educades

- A mi si em toquen els *Gremlins* o *Els Goonies* em rnatarien

-Ostres, això són paraules majors!

-Una bona educació, sí senyor! Mira, tornen a passar *Pequeño Manhattan*, una de les millors pelis d'amor de la història, per mi la millor, diu el noi

-No la conec, és bona?

-És una joia! Per mi es la millor pel·lícula d'amor. Aquest cap de setmana la podríem venir a veure, està per Internet però no és el mateix veure-la en pantalla gran acompanyat d'una noia preciosa, diu el noi agafant la mà de la Winnie

-Per fi al cine amb un noi!, diu ella

-Espera espera, quant temps portaves amb ell?

-Tres anys. Durant aquest temps no vaig anar al cine amb ell perquè no li agrada, prefereix jugar al futbol amb els amics o anar a la disco a ballar

m'obligava a veure'l jugar, i jo porto dos anys tocant al piano i ell no m'ha vingut a veure cap vegada. Ara els meus pares estaran súper contents que no surti amb aquell masclista

-Pensa que ara no tindràs que veure'l a la escola, però sí et molesta m'ho dius. Ara estaràs amb el Lucas, la Nadia i sobre tot a mi, va dir Bruno agafant-li la mà

Bruno va acompanyar a Winnie a casa seva. En obrir va sortir el gos de Winnie

-Raaaaaaai!, hola preciós, mira et presento a Bruno. Bruno va acariciar el cadell

-Fins demà Bru, comenta ella acariciant el cabell del noi

Bruno li va donar un petó als llavis

-Una bogeria que curaria, comenta la noia somrient

-Ua!, expressa el noi

-Bona nit *cielito*, diu el noi somrient

-*Cielito*? M'agrada!, murmura ella

Bruno es va girar uns segons abans de desaparèixer i va veure la seva noia que encara estava al portal de casa seva enviant-li un petó. Bruno el va agafar Bruno no escoltava veus de la fada en tota la tarda. El noi cantava la cançó *La gran noche*. En arribar a casa va veure a la seva mare cuinant

-Hola marni, què tal el sopar? La meva poc feta, diu el noi somrient

-Hola Bruno. Et felicito, Winnie és preciosa

-És una bellesa. Lo important és que a partir d'ara la protegiré de....

-De Raul, el noi que us molestava al cafè. La Candy m'ho va explicar estàs fent una cosa molt maca, ets tot un cavaller

Al dia següent va ser divendres

-Hola Bru, avui et veig molt content, diu Lucas somrient

Patty estava al costat seu

-Hola amor, va dir Winnie

Els amics es van quedar parats

-Molt bé, Winnie. Bruno et mereix de veritat, és súper romàntic. Raul és un masclista! És una deliciosa història d'amor, Diu Patty

-Winnieeee, i en Raul? pregunta Candy una amiga seva

Minuts després

-Ni jo ho hauria fet millor, diu Candy somrient

-Demà sessió de cine, us apunteu?, va preguntar Winnie

-Ho sento, demà es l'aniversari de la meva germana i Patty també vindrà, però tranquils, farem moltes coses junts, diu Lucas somrient

A la tarda

-Ens veiem demà, amor, comenta Winnie somrient

-Tinc la tarda lliure, si vols t'acompanyo, comenta Bruno agafant-li la mà

Els dos es van fer un petó

-Si és clar, anem i si vols ens parem al cafè, avui no tenim presa, diu ella

-Raul no m'acompanyava a casa, la veritat que he guanyat diu ella somrient

Els nois van agafar la Línia tres

-Es súper romàntic viatjar en bus amb el teu noi ideal, comenta ella somrient

El noi va agafar dos xiquets de la seva butxaca i li va donar un a Winnie

-Menta! Meravellós, diu ella somrient

Bruno va agafar el seu mòbil, va posar música i li va oferir un dels auriculars a la noia

-Ostres, *La Calle del Olvido*! M'encanta!, diu Winnie sospirant

Mitja hora més tard van baixar del bus i van entrar al cafè i van prendre el mateix del dia anterior. Vint minuts més tard van arribar a casa de Winnie

-Fins demà, amor, diu ella

-Fins demà, nena. Avui et veure per el *face*, comenta el noi

-Ja estic esperant el moment!

Es van donar un petó de comiat

A la tarda següent Bruno vestia amb una camisa blanca i pantaló i sabates negres

El noi va arribar a les cinc a casa de Winnie i va obrir el pare d'ella

Winnie vestia un vestit vermell

-Hola Bruno. Candy i Winnie m'han parlat mot bé de tu. A veure quin dia us quedeu a dinar? diu el pare de Winnie

-Com molt a les 8.30 estarem de tornada. Ja li comentaré als meus pares, diu en Bruno somrient

La noia va tancar la porta

Cinc minuts més tard estaven a la cua del cine, i quinze minuts 15 mes tard ja estaven dintre

-Crispetes i refresc de llimona, no ni ha res millor per el cine! diu ella somrient

-Ara veuràs lo que és una peli d'amor de veritat ni *Pretty woman* ni *Titanic* ni coses així, diu el noi donant un petó a Winnie

Una hora més tard

-*Te quiero Rosrnary*

-*¿Qué dices Gabe?*

-*Ya me has oído. Te quiero*

Deu minuts més tard

-Què, t'ha agradat?, va preguntar Bruno

-M'ha encantat! És súper maca, súper tendra i romàntica. És com lo nostre però nosaltres tenim un millor final

Minuts més tard

-Demà la meva família i jo dinarem amb vosaltres

-Meravellós, diu ella somrient

Tots dos es van donar un petó súper dolç

-Hola hola!, diu Bruno arribant a casa

-Què tal tot?, pregunta Clara somrient

-Genial mami! Tot genial! Ens han convidat a dinar demà

-Qui es aquesta noia de vestit rosa?

-Es la vostra àvia Ariel

- Ariel?, va preguntar Bruno

De cop i volta ho va entendre tot: la fada i la seva àvia eren la mateixa persona!

Es va mirar al mirall i era un noi altra vegada

Bruno va obrir una finestra

-Arreclar o desarreglat, ara o entenc! Moltes gràcies àvia, m'has ajudat molt a ser el d'abans!